

[Undervisningsministeren.]

Maal af Kundskab nødvendigt for en vor-
dende Lærer, men det maa ikke overdrives
til Lektietæperi, som i Virkeligheden meget
ofte medfører, at det døde Hukommelsesstof
hurtigt forsvinder igen. Lige saa vigtigt er
det, at den kommende Lærer faar en saadan
aandelig Udvikling og Modning, at han er
i Stand til stadig at gaa videre, udvikle sig
selv videre, hvortil ogsaa Kendskab til i
alt Fald eet fremmed Sprog er en nødvendig
Betingelse i vore Dage. Skal den danske
Lærerstand komme paa Højde med Tidens
Krav i saa Henseende, med hele Nutidens
Dannelse, maa Kendskab i alt Fald til eet
fremmed Sprog være nødvendigt ogsaa for
de Lærere, der maaske aldrig selv praktisk
faar Brug derfor. Allerede nu læres et frem-
med Sprog i mange af vore Folkeskoler, og
den Tid er vel ikke saa meget fjern, da det
vil blive lært i alle.

Det skulde være Meningens, med den
nye Ordning, at de to sidste Aar paa Semi-
nariene skulde bruges til i højere Grad at
fremme en fyldigere og friere Uddannelse,
og her indføres en Valgfrihed mellem to
Linier paa samme Maade, som man i Gym-
nasierne har tre Linier; dog er der her kun
Tale om to, en matematisk-naturvidenskabelig
og en sproglig-historisk Linie.

Jeg ved, at ærede Medlemmer, der
interessere sig for dette Spørgsmaal, i høj
Grad har fulgt Forhandlingerne i det andet
høje Ting. De er jo ogsaa ganske friske, og
jeg tror hermed i saa stor Korthed, som det
er muligt, at have gjort Rede for det væsent-
lige i Lovforslaget, som det har udviklet
sig, og som det nu foreligger udformet af
Folketinget. Jeg anbefaler det paa det
varmeste til velvillig Behandling og hurtig
Fremme i dette høje Ting, i alt Fald til
Fremme inden Rigsdagssamlingens Slutning.

Stegger Nielsen: Jeg er ikke uenig med
den højtærede Minister i, at det foreliggende
Lovforslag har mødt og møder en meget stor
Interesse ude omkring hos Befolkningen
baade i By og paa Land. Og naar det er
Tilfældet, forpligter det yderligere til, at
man søger at faa det ført frem efter en
Linie, der passer for den Befolkning, som
skal bruge Skolens Lærere og Lærerinder.

Nu vil jeg gerne sige til Indledning, at
vi indenfor Venstre ser saaledes paa det, at

lige saa nødvendigt det er at reformere paa
de forskellige Omraader til forskellige Tider
er der visse Omraader, hvor man maa være
mere varsom med Reformen og Reformiver
end paa andre. Og et af de Omraader, hvor
man maa gaa frem med stor Varsomhed,
er netop Skolen. Det er ulige lettere overfor
Haandens Gerning at konstatere Nødvend-
igheden af Reformen, end hvor det drejer
sig om Aandslivets Omraade, det kulturelle
Omraade. Det kan ikke bestrides, og jeg vil
gerne hævde som Udgangspunkt for det,
jeg har at sige, at alle Reformen skal staa
i Forhold til det, jeg vil kalde Livets Krav.
Det skal være Krav fra Livets Praksis, der
bestemmer Reformen og Reformernes Om-
fang. Spørgsmaalet bliver derfor, naar vi
skal behandle Reformeringen af vor Lærer-
uddannelse, dette: har Livet stillet Krav om
Reform af denne Uddannelse, er den, vi har,
forældet, er den i Misforhold til vor Skoles
hele Udvikling, føler man ude omkring, hvor
man bruger Skolen, at der er noget i Vejen
her? Kan alle disse Spørgsmaal besvares
med ja, er det godtgjort, at vi bør have en
ny og forbedret Læreruddannelse. Men
ifald dette Ja skulde lyde med fuld Vægt,
maatte det komme fra en bestemt Side, det
maatte komme fra Forældrene. Det er dem,
der bruger Skolen, det er dem, der er det
rette Forum, naar der skal tales i denne Sag,
og naar Livets Krav i denne Forbindelse skal
gøres gældende.

Spørgsmaalet bliver da, om vi har hørt
Krav fra den Side. Jeg mener, at det har
vi ikke. Det er ikke det, der er det daglige
Samtaleemne ude omkring, Mand og Mand
imellem, at vi har en daarligt uddannet
Lærerstand. Jeg tror, Stillingen i al Almin-
delighed er den, at man er veltilfreds med
den Lærerstand, vi har, og mener, at den
har gjort god Fyldest, hvilket i og for sig er
noget glædeligt. Dermed vil jeg ingenlunde
sige — det kommer jeg senere til —, at der
intet er at rette, det mener jeg, der ogsaa
kan være paa dette Omraade. Men jeg vil
gerne slaa fast, at Kravet er kommet ovenfra
i dette Tilfælde, er kommet væsentlig fra
Administrationen, fra Ministeriet, under-
støttet som det ogsaa er af stærke Krav fra
Danmarks Lærerforening, hvad den højt-
ærede Minister var inde paa.

Jeg vilde hellere have haft, at Kravet
var kommet fra Befolkningen, det havde